

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **RNDr. F. Z.**, bývajúceho v N., zastúpeného JUDr. M. P., advokátom so sídlom v B., proti odporkyni **P., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Mgr. T. L., advokátom so sídlom v B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 C 241/2006, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2011 sp. zn. 7 Co 204/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, rozhodujúc o odvolaniach účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2009 č.k. 11 C 241/2006-317, rozsudkom z 19. októbra 2011 sp. zn. 7 Co 204/2010 (ďalej len „rozsudok Krajského súdu v Bratislave): I. potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 33 193,93 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, II. potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola účastníkom uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu, a to navrhovateľovi vo výške 11,96 € a odporkyni vo výške 59,76 €, III. odmietol odvolanie odporkyne v zamietajúcej časti rozsudku, IV. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Výrok I. odôvodnil vecnou správnosťou skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa a stotožnením sa s jeho názorom, že odporkyňa sériou článkov publikovaných v ňou vydávaných denníkoch neoprávnene zasiahla do osobnostných práv

navrhovateľa v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý sa z tohto dôvodu opodstatnene domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške, ktorú mu priznal súd prvého stupňa. Výrok II. odôvodnil odvolací súd správnosťou rozhodnutia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania štátu. Na odôvodnenie výroku III. odvolací súd uviedol, že odvolanie odporkyne proti zamietajúcemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa je podané tým, kto na odvolanie (v tejto časti) nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Výrok IV. odôvodnil odvolací súd tým, že súd prvého stupňa dostatočne nevysvetlil, prečo nepostupoval podľa § 141 ods. 3 O.s.p.

Proti výrokom I. a II. rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala odporkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať, lebo napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný (právne závery súdov logicky nevyplývajú zo skutkových zistení, súdy jej upreli právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia zákonným spôsobom a v odôvodneniach rozhodnutí sa nezaoberali jej argumentmi). So zreteľom na to uplatnila v dovolaní dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Podľa jej názoru spočíva napadnuté rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), lebo nezasiahla neoprávnene do osobnostných práv navrhovateľa a obmedzenie slobody prejavu nie je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné ani primerané sledovanému účelu. Odporkyňa z týchto dôvodov žiadala, aby dovolací súd zmenil napadnuté výroky rozsudku Krajského súdu v Bratislave tak, že návrh zamietne a navrhovateľa v celom rozsahu zaviazne nahradiť trovy konania štátu.

Navrhovateľ vo vyjadrení z 25. októbra 2012 uviedol, že odporkyňou podané dovolanie je procesne neprípustné. V doplnení vyjadrenia z 29. októbra 2012 spresnil a rozšíril svoju argumentáciu popierajúcu, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Žiadal dovolanie zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave napadla odporkyňa aj ústavnou sťažnosťou. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 28. februára 2013 sp. zn. II ÚS 558/2012 (ďalej len „náleži“): 1. konštatoval, že základné práva odporkyne podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave porušené boli, 2. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie,

3. odporkyni priznal úhradu trov konania v sume 323,50 €, 4. vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal, či sú dané procesné predpoklady dané Občianskym súdnym poriadkom pre to, aby na základe dovolania odporkyne mohol pristúpiť k dovolaciemu prieskumu.

V zmysle § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. platí ustanovenie § 218 ods. 1 O.s.p. obdobne aj pre konanie na dovolacom súde. Podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Ústavný súd Slovenskej republiky výrokom 2. nálezu zrušil v celom rozsahu rozsudok Krajského súdu v Bratislave, v dôsledku čoho dovolaním napadnuté rozhodnutie „zaniklo inak“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to dovolanie odporkyne odmietol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. O trovách dovolacieho konania rozhodne v ďalšom konaní súd nižšieho stupňa (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. júla 2013

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková